

Sygn. akt II K 1004/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący - S.S.R Ewa Muzyka

Protokolant - Karolina Jaworska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu –Anny Konarskiej

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015r., 3 lutego 2015r., 21 kwietnia 2015r., 6 sierpnia 2015r., 13 października 2015r., 15 grudnia 2015r. 3 marca 2016r., 12 kwietnia 2016r., 9 czerwca 2016r., 8 września 2016r., 15 września 2016r., w Wałbrzychu sprawy

B. K. z domu P.

ur. (...) w W.

syna J. i M. z domu S.

oskarżonej o to, że

I w okresie 03 lipca 2013r. do dnia 08 listopada 2013r. w W. woj. (...), ukrywała dokumenty rachunkowe i (...) spółki (...) .pl. sp. z o .o. z siedzibą w W. przy ul. (...) O., którymi to dokumentami nie miała prawa wyłącznie dysponować

tj. o czyn z art. 276kk

II w dniu 19 kwietnia 2011 roku w W., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej zawarła ze spółką (...) .pl z siedzibą w W. przy ul. (...) umowę o prowadzeniu księgi rachunkowej, oraz umowę w sprawie prowadzenia rozliczeń składek na ubezpieczenie społeczne pracodawcy i jego pracowników, oraz na prowadzenie rachuby wynagrodzeń i kadr wprowadzając w błąd przedstawiciela spółki co do zamiaru i woli wykonania usługi obitej warunkami wyżej wymienionymi umowami w postaci bilansu spółki i sprawozdania finansowego za rok 2012, czym doprowadziła spółkę (...) .pl do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1845 złotych

tj. o czyn z art. 286§1kk

I B. K. uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 276 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza jej karę 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych;

II B. K. uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku tj. występku z art. 286§1kk, zaliczając koszty postępowania w tym zakresie na rachunek Skarbu Państwa;

III zwalnia oskarżoną od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 kwietnia 2011 r. Biuro (...) sp. z o.o., którego prezesem zarządu jest B. K. podpisało umowy ze spółką z o.o. (...). pl. o prowadzenie księgi rachunkowej, w sprawie prowadzenia rozliczeń składek na ubezpieczenie społeczne pracodawcy i jego pracowników oraz na prowadzenie rachuby wynagrodzeń i kadr. W dniu 8 lutego 2011 r. strony podpisały również aneks do umowy o prowadzenie księgi rachunkowej rozszerzając przedmiot umowy z dnia 19 kwietnia 2011 r. o usługi organizacyjne, administracyjne oraz kadrowo - płacowe.

Początkowo współpraca obu spółek układała się pomyślnie, jednak z czasem spółka (...). pl zaczęła zalegać z płatnościami za usługi księgowe skutkiem czego w dniu 14 listopada 2012 r. B. K., jako prezes zarządu Biura (...) sp. z o.o wypowiedziała spółce (...).pl wiążące ich umowy z jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia. Jednocześnie zadeklarowała możliwość kontynuowania usług księgowych w przypadku zapłaty za usługi z góry.

Dowód: kserokopie umów k. 31-45

kserokopia wypowiedzenia umowy k. 30, 331 (koperta)

wezwania do zapłaty k. 46, 48

powiadomienie mailowe o rozpoczęciu procesu windykacji k. 133, 331

(koperta)

Wykaz rozliczeń z O..pl k. 416

W dniu 8 lutego 2013 r. B. K. sporządziła dla spółki (...).pl za odrębną opłatą wstępny bilans za rok 2012. A. K. (2) wiosną 2013 r. ustnie zlecił jej także dodatkowo wykonanie rocznego sprawozdania finansowego. B. K. podjęła się wykonania zlecenia, jednak zażądała zapłaty z góry za wykonanie sprawozdania w kwocie 1845 zł.

A. K. (2) i B. K. kontaktowali się ze sobą w sprawie wykonania dodatkowych zleceń głównie telefonicznie i mailowo. Oskarżona deklarowała gotowość do sporządzenia sprawozdania, informowała A. K. (2) o brakach w dokumentacji, zaległościach finansowych i konieczności uiszczenia kwoty 1845 zł., zaś A. K. (2) ponaglał ją o sporządzenie rocznego sprawozdania i jednocześnie zwrot dokumentów. W dniu 28 marca 2013 r. do biura (...) przekazano częściową dokumentacją niezbędną do wykonania sprawozdania. W dniu 17 czerwca 2013 r. spółka (...).pl uiszcila kwotę 1845 zł.

Kilkakrotnie do siedziby Biura (...) przychodzili osobiście A. K. (2) i A. P. żądając bezskutecznie zwrotu dokumentacji księgowej spółki (...).pl.

Dowód: wykaz maili k. 331 (koperta) , 189-195, 179-184, 188-195, 199

Wykaz rozmów telefonicznych, wiadomości tekstowych i maili k. 12 -24

Częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 295, 464-472, 473-475

Wstępny bilans k. 185-187

Zeznania świadka M. S. k. 220, 392

Zeznania świadka G. A. k. 223, 361-366

Częściowo zeznania A. P. k. 251, 387-390

Potwierdzenie dokonania przelewu k. 253

Częściowo zeznania A. K. (2) k. 140-144, 454-456

W dniach 03 lipca 2013 r. i 5 sierpnia 2013 r. spółka (...).pl wystosowała do Biura (...) pisemne wezwania do wydania wszystkich dokumentów księgowych spółki.

W dniu 10 lipca 2013 r. następuje częściowy zwrot dokumentów księgowych A. K. (2) przez Biuro (...).

W dniu 22 lipca 2013 r. Biuro (...) poinformował pisemnie spółkę (...).pl o brakach w dokumentacji księgowej niezbędnej do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego za 2012 r.

Kolejna dokumentacja księgowa spółki (...).pl została zwrócona przez Biuro (...) w dniach: 2 września 2013 r., 18 września 2013 r., 19 września 2013 r.

W dniu 8 listopada 2013 r. funkcjonariusze policji odebrali z Biura (...) pozostałą, dotychczas nie zwróconą, dokumentację księgową spółki (...).pl. (...) tego dnia oskarżona nie sporządziła rocznego sprawozdania za 2013 r.

Dowód: protokoły odbioru dokumentów księgowych k. 331 (koperta), 155, 157

Wezwania do zwrotu dokumentacji k. 54, 56, 148

Pismo z dnia 22.07.2013 r. k. 55, 147

Zeznania świadka M. S. k. 220, 392,

Zeznania świadka G. A. k. 223 , 361-366

B. K. nie przyznała się do winy z zakresie żadnego z zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła, że nie oddała spółce (...).pl wszystkich dokumentów księgowych, bo były jej potrzebne do sporządzenia sprawozdania finansowego za 2012 r. Podkreśliła, że dokumentacja niezbędna do sporządzenia sprawozdania została przekazana do biura rachunkowego z kilkumiesięcznym opóźnieniem. Przyznała, że obiecywała różne terminy wydania sprawozdania, jednak w trakcie prac okazywały się one niemożliwe, ponieważ dokumenty, które jej dostarczano zawierały dużo rozbieżności, a ich uzgadnianie zawierało dużo czasu.

Podniosła, że sama celowo nie unikała kontaktów z A. K. (2), tylko samodzielnie sprawuje opiekę nad niepełnosprawnym dzieckiem i w 2013 r. pięciokrotnie korzystała z dni wolnych w celu opieki nad dzieckiem, co spowodowało jej absencję w pracy. Wskazała, że sukcesywnie oddawała dokumentację księgową spółce (...).pl.

W przeszłości B. K. nie była karana sędownie.

Dowód: wyjaśnienia B. K. k. 204, 295, 360

Dane o karalności k. 208, 250

Zestawienie nieobecności w pracy k. 216 , 417

Orzeczenie o niepełnosprawności k. 298

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Odnosnie czynu z art. 286 §1 kk.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na przypisanie winy B. K. w zakresie zarzucanego jej czynu z art. 286 §1 kk.

Bezspornie (...), którego Prezesem Zarządu była B. K. w dniu 19 kwietnia 2011 r. podpisało następujące umowy ze spółką (...). pl.: o prowadzenie księgi rachunkowej, w sprawie prowadzenia rozliczeń składek na ubezpieczenie społeczne pracodawcy i jego pracowników oraz na prowadzenie rachuby wynagrodzeń i kadr. Dodatkowo w dniu 8

lutego 2011 r. strony podpisały aneks do umowy o prowadzenie księgi rachunkowej rozszerzając przedmiot umowy z dnia 19 kwietnia 2011 r. o usługi organizacyjne, administracyjne oraz kadrowo - płacowe.

W dniu 14 listopada 2012 r. B. K. zgodnie z §13 ogólnych warunków umowy o prowadzenie urzędzeń księgowych wypowiedziała skutecznie spółce (...)pl w/w umowy z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia. Jednocześnie oskarżona zadeklarowała możliwość kontynuowania usług księgowych w przypadku zapłaty za usługi z góry.

W związku z powyższym oskarżyciel publiczny błędnie, w ocenie Sądu, zinterpretował żądanie ze strony B. K. wyrażone wniosą 2013 r. zapłaty za sporządzenie bilansu rocznego za 2012 r. Żądanie to nie świadczyło o zamiarze popełnienia przestępstwa oszustwa, a było konsekwencją tego, że z końcem roku 2012 r. wygasły umowy ze spółką (...)pl i polecenie wykonania bilansu rocznego należało traktować jako odrębną usługę dodatkową. Sam fakt, iż ostatecznie nie doszło do sporządzenia bilansu za 2012 r. nie przesądza jeszcze o zaistnieniu przestępstwa. W ocenie Sądu kwestia ta powinna być rozpatrywana na gruncie cywilno-prawnym i nadużyciem jest doszukiwanie się przestępczego zamiaru po stronie B. K. 1. Takie wnioskowanie prowadziłoby do konkluzji, że każdy usługodawca pobierający wynagrodzenie „z góry” za usługę jest potencjalnym oszustem. Przyjęcie tezy, że B. K. nie miała zamiaru wykonać sprawozdania, a jedynie działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jest bezpodstawne i nie znajduje odzwierciedlenia w zebranym w sprawie materiale dowodowym.

Materiał ten pogrupował się tworząc dwie wersje wydarzeń. Na pierwszą wersję składają się wyjaśnienia oskarżonej oraz zeznania świadków: G. A. i M. S. – pracowników Biura (...). Wskazały one zgodnie, że prace nad sprawozdaniem finansowym dla spółki (...)pl trwały, ale nie mogły zostać sfinalizowane z uwagi na brak pełnej dokumentacji księgowej. Oskarżona, a także G. A. wskazały, że jeżeli jakieś dokumenty wpływały, to z opóźnieniem, a pierwsze dokumenty dotyczące bilansu trafiły do biura F. (...) dopiero „końcem marca 2013 r.”

Odminną wersję wydarzeń przedstawili A. P. i A. K. (2), którzy w swoich zeznaniach podali, że B. K. wprowadziła A. K. (2) w błąd, co do zamiaru wykonania bilansu za 2012 r. ponieważ po przyjęciu kwoty 1845 złotych w dniu 18 czerwca 2013 r. w deklarowanym terminie 5 dni roboczych nie wydała im gotowego sprawozdania. Wersja ta jednak budzi poważne zastrzeżenia Sądu. A. K. (2) i A. P. przemilczeli bowiem kluczową dla oceny znamion przestępstwa kwestię – tj. podnoszony przez oskarżoną fakt nie dostarczenia przez nich do biura rachunkowego dokumentacji księgowej spółki niezbędnej do sporządzenia rocznego bilansu. A. K. (2) stanowczo zaprzeczył, aby wiedział o brakach w dokumentacji dostarczonej B. K.: nie miałem informacji, że biuro nie posiada całej dokumentacji księgowej niezbędnej do sporządzenia bilansu – to leży w gestii księgowej (k.456). Do akt dołączył także za pośrednictwem swojego pełnomocnika wydruki zapisów rozmów telefonicznych i wiadomości tekstowych z B. K., które świadczyły o tym, że nie poruszano w nich tematu braków w dostarczonej do Biura (...) dokumentacji księgowej niezbędnej do wykonania bilansu rocznego za 2012 r.

Tak skonstruowany materiał dowodowy nie może być jednak uznany za pełny i przekonywujący. Strona przeciwna bowiem przedstawiła Sądowi wydruki korespondencji mailowej między oskarżoną, a A. K. (2), w których wyraźnie jest mowa o braku spisów z natury za 2012 r., które są niezbędne do zamknięcia roku fiskalnego (k.331): wysłałam do ciebie maila w sprawie spisu z natury. Chodzi remanent towarów handlowych. Oczywiście nie możemy skserować/przedrukować tego, co było. Trzeba po prostu zliczyć towary, jakie zostały na stanie 31 grudnia 2012 r.

Nie wspominając w swoich zeznania o treści tychże maili, gdzie utrzymywał, że do dnia 22 lipca 2012 r. nie miał pojęcia, że na przeszkodzie wykonania sprawozdania leżą braki w dostarczonej do biura rachunkowego dokumentacji księgowej A. K. (2) dopuścił się manipulacji materiałem dowodowym przedstawiając go sądowi jedynie wybiórczo. Tym samym wiarygodność przedstawionej przez niego wersji w omawianym zakresie musi zostać podważona.

Oczywiście Sąd zauważa, że z wzajemnie wysyłanych do siebie oficjalnych pism, a także wiadomości sms i mailowych, których treści żadna ze stron nie zakwestionowała, wynika zupełny brak porozumienia między A. K. (2), a B. K.. Ale zła komunikacja nie jest równoznaczna z możliwością uznania, że B. K. chciała popełnić przestępstwo oszustwa. Wszak

występek z art. 286§1 kk może być popełniony jedynie umyślnie i to w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, a na istnienie takowego w/w dowody nie wskazują.

Dając zatem wiarę wersji wydarzeń przedstawionej konsekwentnie przez oskarżoną i nie znajdując wystarczających podstaw do przyjęcia oszukańczego zamiaru po jej stronie Sąd uniewinnił B. K. od zarzutu popełnienia występkę z art. 286 §1 kk.

Oдноśnie czynu z art. 276 kk.

Odpowiedzialności z art. 276 kk podlega ten, kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 sierpnia 2000 r. (sygnatura akt V KKN 208/00) uznał, że przetrzymywanie cudzego dokumentu i **niewydanie go, mimo żądania osoby uprawnionej, stanowi ukrywanie dokumentu** w rozumieniu cytowanego wyżej przepisu.

W kontekście powyższych uwag wina B. K. w zakresie czynu z art. 276 kk jest dla Sądu niewątpliwa. Niezależnie bowiem od jakichkolwiek ukrytych intencji A. K. (2) – prezesa zarządu spółki z o.o. O..pl, o których istnieniu obszernie i wielokrotnie zapewniała oskarżona i jej obrońca, bezspornie A. K. (2) w dniach 03 lipca 2013 r. i 05 sierpnia 2013 r. wystosował do Biura (...) pisma wzywające do wydania wszystkich dokumentów księgowych spółki (...)pl., w których posiadaniu biuro było. Mimo wezwań oskarżona całej dokumentacji nie wydała i nie może ulegać wątpliwości, że żądana przez A. K. (2) dokumentacja księgowa była dla niego po prostu niedostępna. A. K. (2), A. P. czy nawet pracownicy biura: M. S. czy G. A. zgodnie zeznali, że w czasie wizyt A. K. (2) lub jego pełnomocnika A. P. w siedzibie biura (...) dokumentacja spółki (...)pl nie została im w całości wydana, mimo wyraźnego żądania w tym zakresie: Pani K. kazała mi mówić, że te dokumenty są jej potrzebne. (k.362) Częściowe zwroty dokumentacji następowały w dniach: 10 lipca 2013 r., 2 września 2013 r., 18 września 2013 r. i 19 września 2013 r., a ostatecznie pozostałe dokumenty będące w posiadaniu oskarżonej odebrała od niej policja w dniu 8 listopada 2013 r. B. K. wyjaśniła, że dokumenty spółki (...)pl były jej potrzebne do sporządzenia sprawozdania finansowego za 2012 r. i wskazała na fakt, iż A. K. (2) jeszcze w dniu 17 czerwca 2013 r. zapłacił jej „z góry” wynagrodzenie za wykonanie sprawozdania, a już w dniu 3 lipca 2013 r. zażądał zwrotu od B. K. dokumentów niezbędnych do prac nad sprawozdaniem. Jednak zachowanie samej oskarżonej również nosiło cechy pewnej nielogiczności i niekonsekwencji. Z jednej bowiem strony oskarżona wypowiedziała spółce (...)pl umowy z uwagi na zaległości w płatnościach i utrudnioną współpracę z A. K. (2) i A. P., z drugiej zaś strony, mimo tak złych doświadczeń, podjęła się, już po wypowiedzeniu umów sporządzenia bilansu za 2012 r. i trwała w tym postanowieniu przez okres kilku miesięcy 2013 r. – pomimo, że musiała dopominać się o zapłatę wynagrodzenia „z góry” i prosić wciąż – z miernym skutkiem - A. K. (2) o dostarczenie niezbędnej do wykonania zleconej pracy dokumentacji. Taka postawa oskarżonej jest dla Sądu niezrozumiała i nielogiczna. Z dokumentacji mailowej wynika, że oskarżona miała świadomość, że bez spisu z natury, którego uparcie nie przedstawiał jej A. K. (2) twierdząc lekkomyślnie i nieroztropnie, że „spis z natury będzie taki sam, jak w zeszłym roku” (k.331) nie będzie mogła wykonać rzetelnego sprawozdania, jednak wbrew logice przetrzymywała pozostałą dokumentację spółki (...)pl. O ile prościej, łatwiej i logiczniej było zakończyć definitywnie współpracę z A. K. (2) z końcem roku 2011 – zgodnie z warunkami wypowiedzenia umów i oddać mu całość dokumentacji, a nie pozostawać w niewygodnym układzie nie doprecyzowanych wzajemnych oczekiwań i pretensji. Dlatego Sąd wysuwa tezę, że B. K. została mniej lub bardziej świadomie wciągnięta w konflikt między udziałowcami spółki (...)pl: A. K. (2) i P. K. dotyczący spraw majątkowych i sposobu (...) spółką (...)pl i jej postawa miała związek z tym, że P. K. zarzucił A. K. (2) szereg działań na niekorzyść spółki. Nie przypadkowo w ocenie Sądu oskarżona wykazywała daleko idącą troskę o kondycję finansową spółki i dokonywała merytorycznej oceny przedkładanej do biura dokumentacji księgowej – mimo, że nie należało to do jej obowiązków, ponieważ z zasady biuro rachunkowe nie odpowiadało za merytoryczną stronę rozliczanej dokumentacji (vide pisemne wyjaśnienia oskarżonej k. 465). Również przebieg postępowania karnego, wnioski dowodowe będące elementem linii obrony oskarżonej oraz treść pism procesowych pozwalają na wysunięcie wniosku, że kwestia sposobu (...) spółką (...)pl od 2008 r., tj. od czasu rezygnacji P. K. z funkcji wiceprezesa zarządu spółki, odgrywała dla B. K. i jej obrońcy kluczową rolę. Tymczasem w przekonaniu Sądu, wątek ten pozostaje bez wpływu na ocenę, czy B. K. wyczerpała znamiona występkę z art. 276 kk czy z art. 286 §1 kk.

B. K. nie wydając całej posiadanej dokumentacji księgowej spółce (...)pl – na pisemne wezwania – wypełniła swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 276 kk. W przekonaniu Sądu oskarżona miała pełną świadomość ciężącego na niej obowiązku zwrotu dokumentacji, niezależnie od tego, czy zakończyła pracę nad sprawozdaniem, czy też nie. Świadczy o tym szablonowy zapis w ogólnych warunkach umowy o prowadzenie urzędzeń księgowych obowiązujących Biuro (...) do końca 2011 r., zgodnie z którym na żądanie zleceniodawcy biuro wyda mu przechowywane dokumenty także w trakcie roku podatkowego (obrachunkowego) (...). Wydanie dokumentacji poza miejsce prowadzenia działalności biura będzie możliwe jedynie na wyraźne, pisemne żądanie zleceniodawcy po uregulowaniu zaległych należności na rzecz biura. (§7 ust. 1) Mimo, że umowy z dnia 19 kwietnia 2011 r. których dotyczyły wyżej cytowane ogólne warunki w 2012 r. B. K. nie obowiązywały, to wskazują one na ogóle zasady działalności Biura (...) i zwyczajową praktykę przyjętą w obiegu dokumentacji księgowej przekazywanej (...) przez usługodawców. Dlatego Sąd nie ma wątpliwości, że B. K. działała umyślnie.

Odnosząc się do zeznań dotychczas nie wymienionych świadków, a to M. P., S. D. czy P. K. wskazać należy, że świadkowie Ci, jako osoby trzecie, nie wskazali na dostatecznie istotne okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do ustaleń faktycznych w zakresie czynów objętych aktem oskarżenia. M. P. zeznawała na okoliczność swoich relacji z oskarżoną i umów je łączących, a więc w zakresie nie związanym z przedmiotową sprawą, S. D. została pracownicą biura (...) dopiero w 2014 r. i nie posiadała istotnej wiedzy na temat współpracy oskarżonej ze spółką (...)pl w 2012 i 2013 r. Świadek P. K. nie był stroną umowy, ani uczestnikiem czy naocznym świadkiem relacji między A. K. (2), a B. K.. Z oskarżoną zetknął się w związku ze swoim konfliktem z A. K. (2), jako prezesem zarządu spółki, w której P. K. jest udziałowcem. Konflikt ten znalazł swój finał w postępowaniach toczących się przed Sądem Okręgowym wL. (sygnatura akt VI GC 5 Sp) i w Prokuraturze Rejonowej w W. (sygnatura akt 2 Ds. 2532/13/Sp) i wbrew stanowisku obrony wątki poruszane w tych postępowaniach nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego procesu.

Uznając winę umyślną oskarżonej w zakresie występku z art. 276 kk Sąd orzekł wobec B. K. - biorąc pod uwagę całokształt okoliczności w sprawie oraz dyrektywy wymiaru kary wynikające z art. 53 kk - karę 20 stawek dziennych grzywny ustalając wartość jednej stawki na 250 zł. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod rozwagę zarówno okoliczności przedmiotowe i podmiotowe leżące w granicach cech czynu przestępnego, jak i okoliczności dotyczące osoby sprawcy mające znaczenie dla wymiaru kary. B. K. samotnie wychowuje niepełnosprawne dziecko i prowadzi ustabilizowany tryb życia. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej nie może zostać uznany za szczególnie wysoki, a postawa B. w czasie postępowania karnego uzasadnia tezę, że sam udział w nim stanowi dla niej gorzką życiową lekcję, z której wyciągnęła odpowiednie wnioski.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto przy uwzględnieniu, że oskarżona wychowuje i ma na utrzymaniu małoletnie dziecko oraz korzysta z zasiłków rodzinnych.

1 Porównaj wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia: 2015-10-29, sygnatura akt II AKa 179/15